

Det andet appelanbringende vedrører en retlig fejl, som består i at antage, at fradraget i vurderingen af kapitalen kunne ske med en anden sats end den, der er fastsat i vedtægten, og udelukkende på grundlag af den kapital, der kan overføres. Fradraget i vurderingen af kapitalen skal imidlertid foretages i overensstemmelse med vedtægten, som påbyder en overholdelse af den aktuarmæssige ligevægt og med henblik herpå fastsætter anvendelse af en sats på 3,1 %. Ved at henvise til det beløb, »der kan overføres«, selv om det i artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten anføres, at ændringen af de beløb, der repræsenterer den pågældendes pensionsrettigheder, til pensionsgivende tjenestear skal foretages på grundlag af den faktiske overførsel, tilsidesatte Retten desuden denne retsakt og tilsidesatte den dom, som Retten afsagde som appelinstans den 13. oktober 2015 i sagen *Kommissionen mod Verile og Gjergj* (T-104/14 P).

Det tredje anbringende vedrører en retlig fejl, som består i at sætte de almindelige gennemførelsesbestemmelser, som Kommissionen har vedtaget til gennemførelse af vedtægten, over selve vedtægten, som er overordnet disse, og tilsidesættelse af begrundelsespligten. Med det tredje anbringendes første led har Kommissionen gjort gældende, at Retten fortolkede de almindelige gennemførelsesbestemmelser i strid med ordlyden af den vedtægtsbestemmelse, som disse almindelige gennemførelsesbestemmelser skal gennemføre, og tilsidesatte princippet, hvorefter vedtægten, således som fortolket i Domstolens dom i sagen *Radek Časta*, ikke tillader at ændre beløb, som ikke fysisk repræsenterer pensionsrettigheder, til pensionsgivende tjenestear. Med det tredje anbringendes andet led har Kommissionen gjort gældende, at Retten tilsidesatte begrundelsespligten ved gennem en selvmodsigende begrundelse at lægge til grund, at den nationale pensionskasse havde godtgjort revurderingen af kapitalen mellem datoen for ansøgningen og datoen for den faktiske overførsel.

Det fjerde anbringende vedrører Rettens anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn og tilsidesættelse af begrundelsespligten i forbindelse med identificeringen af en ugrundet berigelse, som ikke eksisterer. For det første fastslog Retten, at der ville foreligge ugrundet berigelse ved at kun at konvertere en del af den overførte kapital, mens denne overførsel bedømmes på datoen for anmodningen om overførsel og derefter følger pensionsordningen med fiktive indbetalinger, som er baseret på en fondsbaseret ordning. Med det fjerde anbringendes andet led har Kommissionen påberåbt en tilsidesættelse af begrundelsespligten: Retten konkluderede, at der forelå en ugrundet berigelse, uden at forklare begrundelsen for denne konklusion i lyset af Kommissionens argument om, at det beløb, som oversteg anvendelsen af satsen på 3,1 %, var blevet tilbagebetalt til den pågældende tjenestemand.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af cour d'appel de Bruxelles (Belgien) den 23. februar 2018 — Skype Communications Sàrl mod Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

(Sag C-142/18)

(2018/C 161/43)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Appellant: Skype Communications Sàrl

Indstævnt: Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal den definition på en elektronisk kommunikationstjeneste, der er givet i artikel 2, litra c), i direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester⁽¹⁾, med senere ændringer, forstås således, at en IP-telefonitjeneste, der udbydes via software, som termineres via et offentligt telefonnet til et fastnummer eller mobilnummer i henhold til en national telefonnummerplan (af typen E.164), skal kvalificeres som en elektronisk kommunikationstjeneste, til trods for den omstændighed, at den internetadgangstjeneste, hvorigennem en bruger opnår adgang til den pågældende IP-telefonitjeneste, allerede i sig selv udgør en elektronisk kommunikationstjeneste, mens udbyderen af denne software tilbyder denne tjeneste mod vederlag og indgår aftaler med udbydere af telekommunikationstjenester, der er behørigt godkendt til at overføre og terminere opkald via det offentlige telefonnet, der muliggør terminering af opkald til et fastnet- eller mobilnummer i henhold til en national telefonnummerplan?

- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, er besvarelsen den samme, såfremt der tages hensyn til den omstændighed, at softwarens funktionalitet, der muliggør taleopkaldet, kun er en funktionalitet af denne, som kan anvendes uden denne?
- 3) Såfremt de to første spørgsmål besvares bekræftende, er besvarelsen af det første spørgsmål den samme, såfremt der tages hensyn til den omstændighed, at udbyderen af tjenesten i sine almindelige vilkår bestemmer, at han ikke påtager sig ansvaret i forhold til slutbrugeren for overføringen af signaler?
- 4) Såfremt de tre første spørgsmål besvares bekræftende, er besvarelsen af det første spørgsmål den samme, såfremt der tages hensyn til den omstændighed, at den ydede tjeneste ligeledes opfylder definitionen på en »informationssamfundstjeneste«?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7.3.2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) (EFT L 108, s. 33).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 23. februar 2018 —
Regards Photographiques SARL mod Ministre de l'Action et des Comptes publics**

(Sag C-145/18)

(2018/C 161/44)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Regards Photographiques SARL

Sagsøgt: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Præjudicielle spørgsmål

- Skal bestemmelserne i artikel 103 og 311 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 (¹) samt dets bilag IX, del A, nr. 7), fortolkes således, at kravet om, at fotografier skal tages af ophavsmanden, aftrykkes af denne eller under dennes tilsyn, signeres og nummereres i et antal på op til 30 eksemplarer, uanset formater og underlag, er det eneste krav, der skal være opfyldt for, at fotografierne kan være omfattet af den nedsatte momssats?
- Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, kan medlemsstaterne da alligevel undtage fotografier, der i øvrigt ikke har kunstnerisk karakter, fra den nedsatte momssats?
- Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, hvilke andre betingelser skal fotografier da opfylde for at kunne være omfattet af den nedsatte momssats? Skal de navnlig have en kunstnerisk karakter?
- Skal disse betingelser fortolkes ensartet i hele EU, eller henhører de under de enkelte medlemsstaters ret vedrørende især intellektuel ejendomsret?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).